

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਜੇ. , ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ

ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1958 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 264

21/12/1960

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲਨ. (ਸੋਧ) ਐਕਟ (1960 ਦਾ x) - ਧਾਰਾ 15 ਅਤੇ 31-ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਵੈਂਡੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ-ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਏ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ-ਅਮੈਂਡਿੰਗ ਐਕਟ ਜੋ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਲਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਕੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ-ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਪੂਰਵ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ -ਵਰਨਣ - ਕੀ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ

1960 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ, x ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ, ਸੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ, ਜੋ ਹਮਲਾਵਰ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਲਈ, ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਉੱਤਮਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਐਕਟ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਰਿੱਤਰ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੰਗੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਸ ਦੀ ਮਿੱਠੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ ਪਾਇਰੇਟਿਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ। ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ, ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਟੱਲ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ 'ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਦਖਲ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ, ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀਆ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 29 ਜੁਲਾਈ, 1958 ਨੂੰ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ (ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਪਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਛੁਡਾਈ ਦੀ ਇਕਵਿਟੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਜ਼ਬਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ. 10 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਂਡੀ-ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ 6,500 ਰੁਪਏ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਦਮਨ ਸਿੰਘ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਫਿਰ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਦਈ, ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਂਡੀ-ਡਿਫੈਂਡੈਂਟਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ 6,500, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਨੂੰ।

ਜੇ.ਐਨ. ਕੌਸ਼ਲ, ਡੀ.ਸੀ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ. ਨੇਹਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਆ, ਜੇ. .-ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਨੰਬਰ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ 1960. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਚਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਅਗਸਤ, 1957, ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦਾ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 81 ਵਿੱਘੇ ਅਤੇ 19 ਬਿਸਵੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 9 ਅਗਸਤ ਨੂੰ, ਰੁ. 18,000 1957, ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਟੇਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੱਟੀ ਜਾਂ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿਚ ਵੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਜਨਬੀ ਸਨ। ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹਜ਼ੂਰਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਵੈਂਡਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਹਨ। ਸਿੰਘ, ਸਹਿ ਵਿਕਰੇਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ 20 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਪਰ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਛੁਡਾਈ ਦੀ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। 10 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 6,500, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵੈਂਡੀ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਦਈ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ

ਨੂੰ ਉਹੀ ਰਕਮ ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-
 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ
 ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ
 ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
 ਸੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁ.
 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 10,300 ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਮੋਰਗੇਜ਼ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ
 ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।
 6,500 ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ, ਵੈਂਡੀਜ਼, ਨੇ 19 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ
 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ
 ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, 1960 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ (ਸੋਧ)
 ਐਕਟ ਨੰਬਰ 10 ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ
 ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ 4 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ
 ਐਕਸਟਰਾਆਰਡੀਨਰੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1913 ਦੇ ਐਕਟ
 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 31, ਜੋ
 ਕਿ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"31. ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1959, ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ
 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ (ਸੋਧ)
 ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ
 ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। , 1959, ਜੋ
 ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੌਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿਚਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਛਪਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਫੌਰੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੋ 19 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ, ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ ਅਤੇ ਅਗਸਤ, 1960 ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ. ਨਹਿਰਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਸਾਲ 1954 ਤੋਂ 1957 ਤੱਕ ਕਪੂਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮੇਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 1960 ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਚੌਥੀ ਧਾਰਾ

15(1) (ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ 33 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਵੱਲੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 33 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੇਤ ਨੰ: 263, 264, 266 ਅਤੇ 345 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. ਨੇ 12 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ: -

"ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਿਵਲ ਡੀ.ਬੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ। 1960 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ.

101

ਉਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ, ਛੋਟੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਸਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਇੱਕ ਪਾਇਰੇਟਿਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜਾਂ ਹਰਾਉਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਰਾਧਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ, ਸੀ.ਏ. 1955 ਦਾ 167, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 23 ਅਗਸਤ, 1960 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ; ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (1), ਰਤੀ ਰਾਮ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਮਾਮ ਚੰਦ ਆਦਿ (2), ਅਤੇ ਸਿ. ਧਪਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਆਦਿ (3)।

ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਠਾਕੁਰ ਮਾਧੋ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜੇਮਜ਼ ਆਰ. ਆਰ. ਸਕਿਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ੀ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਬੇਕੇਟ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਬੇਹਿਕਸ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ, ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਵੇਂਡੀ ਵਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਟ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਬਿਨ ਯੂ) ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21-ਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਰਾਸਤ ਜਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰੀ-ਐਂਪਟਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਓਟੀਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਫ਼ੈਜ਼ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਫ਼ਜ਼ਰ ਅਲੀ ਖ਼ਾਨ (2)। ਇਸ ਵਖਰੇਵੇਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ, ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਾਊਂ

ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਸਾਮਰਾਜ, ਜੋ ਹਮਲਾਵਰ ਹੈ।, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ, ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ ਪੰਜਾਬ ਬੇਹਿਕਸ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

[0:48 pm, 18/12/2023] Garry: ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੀਹਾਂ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਅਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਧਾਰਕ ਇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹੀ ਕਲੋਗ ਜੋ ਅਸਲ ਹੋਲਡਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦ...

[1:15 pm, 18/12/2023] Garry: ਵੋਲ. XIV-(2)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

215

ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉੱਤਮ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਜਿਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਉੱਤਮਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਮਲਾ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸੋਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮ ਵਿਚ ਇਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਜੀ. ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਦੁਲਟ, ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

“ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਸ੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧ ਐਕਟ 10 ਆਫ 1960 ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ. ਸ੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਸਮੀਕਰਨ 'ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ' ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿਰਫ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ 'ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਦਖਲ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਕੁਇਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੂਰਵ-ਇੰਪਜ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਟੱਲ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਕਰਨਾ "ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਪੋਰਟ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਮ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਠੋਸ ਜਾਂ ਠੋਸ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। -ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ ਦੇ ਗਾਹਕ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕੋਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ

ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਬਦੀਲੀ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਤ੍ਰਾ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਾਂ; gh ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੱਕ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਮਿਸਟਰ ਨਹਿਰਾ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਬਦਲੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਖ਼ਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਸੀ। . ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੰਗੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਅਗਾਊਂ, ਜੋ

ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਜ਼ਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕ੍ਰਾਸ-ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ।

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ. ,

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ

ਅਨੁਵਾਦਕ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ